

بعضی از تصورات و سنت‌های غلط در مورد ازدواج وجود دارد که اینها دست‌وپاگیر است، مانع از رواج ازدواج جوان‌ها است؛ این سنت‌ها را باید عملاً نقض کرد.

سنت‌های غلط را نقض کنید؛

رهبر معظم انقلاب در سخنرانی‌ها و مناسبت‌های مختلف به آسیب‌شناسی مشکلات فراروی جوانان برای ازدواج پرداخته‌اند.

به گزارش اسپادانا خبر، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب در سخنرانی‌ها و مناسبت‌های مختلف به آسیب‌شناسی مشکلات فراروی جوانان برای ازدواج پرداخته‌اند. ایشان معتقدند موانع «فرهنگی»، بخش قابل توجهی از این مشکل اجتماعی را به خود اختصاص داده است و جوانان، خانواده‌ها و مسئولان مربوط باید در جهت رفع این موانع تلاش کنند. ایشان در درباره‌ی این موضوع فرمودند: «بعضی از تصورات و سنت‌های غلط در مورد ازدواج وجود دارد که اینها دست‌وپاگیر است، مانع از رواج ازدواج جوان‌ها است؛ این سنت‌ها را باید عملاً نقض کرد. شما که جوانید، مطالبه‌گرید، پرنشاطید، پیشنهادکننده‌ی نقض خیلی از عادت‌ها و سنت‌ها هستید، به نظر من این سنت‌های غلطی را هم که در زمینه‌ی ازدواج وجود دارد، بایستی شماها نقض کنید.»

متن زیر به هشت مورد از این سنت‌های غلط که مورد تصریح رهبر انقلاب اسلامی قرار گرفته، می‌پردازد:

1. مهریه سنگین

کسانی که مهریه‌ی بالا برای خانمشان قرار می‌دهند، به جامعه ضرر می‌زنند. خیلی از دخترها توی خانه می‌مانند، خیلی از پسرها بی‌زن می‌مانند، به خاطر این‌که این چیزها وقتی در جامعه رسم شد، سنت و عادت شد، به جای «مَهْرُ السُّنَّة»، به جای این‌که مهر پیغمبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله) سنت باشد، وقتی مهر جاهلی سنت شد، اوضاع، اوضاع جاهلی خواهد شد. خطبه‌ی عقد 1377/8/11

مهریه‌ی سنگین مال دوران جاهلیت است. پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله) آن را منسوخ کرد. پیامبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله) از یک خانواده‌ی اعیانی است. خانواده‌ی پیغمبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله)، تقریباً اعیانی‌ترین خانواده‌ی قریش بودند. خود ایشان هم که رئیس و رهبر این جامعه است. چه اشکالی داشت دختر به آن خوبی که بهترین دختران عالم است و خدای متعال او را «سیدة النساء العالمین» قرار داد «من الاولین و الآخین»، با بهترین پسرهای عالم که مولای متقیان است می‌خواهند ازدواج کنند، مهریه‌ی ایشان زیاد باشد؟ چرا ایشان آمدند و این مهریه‌ی کم را قرار دادند که اسمش «مَهْرُ السُّنَّة» است. خطبه‌ی عقد 1374/2/28

مهریه هر چه کمتر باشد، به طبیعت ازدواج نزدیکتر است، چون طبیعت ازدواج معامله که نیست، خرید و فروش که نیست، اجاره دادن که نیست، زندگی دو انسان است. این ارتباطی به مسائل مالی ندارد. ولی شارع مقدس یک مهریه‌ای را معین کرده که باید یک چیزی باشد. اما نباید سنگین باشد. بایستی عادی باشد جوری باشد که همه بتوانند انجام دهند. خطبه‌ی عقد 1374/5/18

بعضی خیال می‌کنند مهریه‌ی سنگین به حفظ پیوند زناشویی کمک می‌کند. این خطاست. اشتباه است. اگر خدای ناکرده این زن و شوهر نااهل باشند، مهریه‌ی سنگین هیچ معجزه‌ای نمی‌تواند بکند. خطبه‌ی عقد 1375/5/11

بعضی از خانواده‌های طرف عروس می‌گویند که ما مهریه‌ی آن‌قدر بالا نمی‌خواهیم ولی خانواده‌ی داماد برای پز دادن و تفاخر می‌گویند نه نمی‌شود! چند میلیون یا فلان قدر. خب اینها همه دوری از اسلام است. هیچ کس با مهریه‌ی بالا خوشبخت نشد. این‌هایی که خیال می‌کنند اگر مهریه نباشد ازدواج دخترشان متزلزل خواهد شد، این‌ها اشتباه می‌کنند. ازدواج اگر چنانچه با محبت بود، با وضعیت درست بود، بی‌مهریه هم متزلزل نمی‌شود. ولی اگر چنانچه بر مبنای خبثت و زرنگی و کلاهبرداری و فریب و این چیزها بود، مهریه هر چقدر هم که زیاد باشد، مرد بدجنس زورگو، کاری خواهد کرد که بتواند از زیر بار این مهریه هم فرار کند. خطبه‌ی عقد 1375/9/4

من از مردم سراسر کشور خواهش می‌کنم که آن قدر مهریه‌ها را زیاد نکنند. این سنت جاهلی است. این کاری است که خدا و رسول (صلی‌الله‌علیه‌وآله) در این زمان بخصوص، از آن راضی نیستند. نمی‌گوییم حرام است. نمی‌گوییم ازدواج باطل است. اما خلاف سنت پیامبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله) و اولاد ایشان و ائمه‌ی هدی (علیهم‌السلام) و بزرگان اسلام است. خلاف روش این‌هاست و به‌خصوص در زمان ما که کشور احتیاج دارد به این‌که همه‌ی کارهای صحیح، آسان شود، هیچ مصلحت نیست که بعضی ازدواج‌ها را این‌طور مشکل کنند. خطبه‌ی عقد 1373/9/2

2. جهیزه سنگین

من گمان می‌کنم این‌که در جهیزه‌ی حضرت زهرا (علیها‌السلام) این قدر سادگی رعایت شد... این حد را حفظ کردند. این یک جنبه‌ی نمادین داشت. برای این‌که بین مردم مینا و پایه‌ای باشد برای عمل به آن، تا دچار این مشکلاتی که بر اثر زیاده‌روی‌ها پیش می‌آید، نشوند. خطبه‌ی عقد 1377/4/18

بعضی از خانواده‌های عروس، خودشان را اذیت می‌کنند و به زحمت می‌اندازند و اگر پول هم ندارند به زحمت پول تهیه می‌کنند. اگر پول دارند خرج زیادی می‌کنند، برای این‌که یک جهیزه‌ی مفصل پر زرق و برقی را مثلاً در اختیار دخترشان بگذارند. خطبه‌ی عقد 1377/12/28

جهیزه‌ی زیاد، هیچ دختری را خوشبخت نمی‌کند و هیچ خانواده‌ای را به آن آرامش و سکون و اعتماد لازم نمی‌رساند. اینها زوایای زندگی است. فضول زندگی است و جز دردسر و اسباب زحمت و اسباب مشکل فایده‌ای ندارد. خطبه‌ی عقد 1375/9/18

مبادا بروید پول قرض کنید، جهیزه درست کنید. مبادا خودتان را به زحمت بیندازید. مبادا خانواده‌تان را به زحمت بیندازید. مبادا خیال کنید که دخترتان اگر جهیزه‌اش کمتر از دختر همسایه و قوم و خویش بود، این سرشکستگی است. خطبه‌ی عقد 1381/3/29

بعضی‌ها سعی می‌کنند که برای جهیزه بزنند روی دست همه‌ی قوم و خویش‌ها و همسایه‌ها و دوست و آشناها که این هم غلط است... باید نگاه کنید ببینید که چه چیزی درست است، چه چیزی حق است آن را انجام دهید. چه چیزی حق است؟ یک خانواده‌ی دو نفره یک وسایلی لازم دارند که یک زندگی ساده‌ای داشته باشند. خطبه‌ی عقد 1379/8/3

انواع و اقسام ریخت و پاش‌ها، زیاده‌روی‌ها، کارهای غلط، جهیزه‌های سنگین. همه‌چیز را حتماً باید بخرند، بیاورند توی جهیزه بگذارند، که اگلاً یک چیز بیشتر از آن دختر خاله‌اش، یا نمی‌دانم خواهرش، یا آن همسایه‌شان یا آن همکلاسی‌شان داشته باشد. اینها از آن غلط‌های بسیار موزی و آزاردهنده است، برای خود انسان و برای مردم. خیلی از دخترها نمی‌توانند به خانه‌ی بخت بروند، خیلی از پسرها نمی‌توانند ازدواج کنند، به خاطر همین چیزها. به خاطر همین گرفتاری‌ها. اگر ازدواج آسان بود، اگر مردم آن قدر سخت‌گیری نکرده بودند، بعضی‌ها اگر مهریه‌شان سنگین نبود، اگر این جهیزه‌های جاهلانه نبود و پدر و مادرها به خیال خودشان برای این‌که مبادا دل دخترشان بشکند، خودشان را به آب و آتش نمی‌زدند، این گرفتاری‌ها برای خیلی از خانواده‌ها پیش نمی‌آمد. خطبه‌ی عقد 1372/10/26

از اول، بعضی‌ها همه‌ی ریز و درشت و لازم و غیر لازم را برای دخترشان به عنوان جهیزه فراهم می‌کنند که مبادا از دختر فلانی، از نمی‌دانم دختر عمویش، یا از خواهرش یا از جاریش مثلاً کمتر باشد. اینها درست نیست. این کارها غلط است. اسباب زحمت شماست. آن هم زحمتی که هیچ اجری پیش خدا ندارد، مایه‌ی تشکر هم نمی‌شود. خطبه‌ی عقد 1378/9/2

نگذارید جهیزه‌ها را سنگین کنند. دخترها نگذارند. عروس‌ها شما نگذارید. پدر و مادرها هم اگر می‌خواهند، شما نگذارید. خطبه‌ی عقد 1373/9/23

مادرهای عروس‌ها در تهیه‌ی جهیزه دست نگه دارند، خیلی افراط و اسراف نکنند. نگویند حالا مثلاً دخترمان است، دلش می‌شکند. نه. دخترها خوبند. دخترها نمی‌خواهند. ما بیخود نباید دل آن‌ها را بکشانیم به این سمت که هر چیز فشنگ و لوکس و... حتماً باید برایش تهیه شود. خطبه‌ی عقد 1379/11/16

3. تجملات زیاد

تجملات برای یک جامعه، مضر و بد است. آن کسانی که با تجملات مخالفت می‌کنند، معنایش این نیست که از لذت‌ها و خوشی‌هایش بی‌اطلاعند، نه! آن را کاری مضر برای جامعه می‌دانند. مثل یک دارو یا خوراکی مضر. با تجملات زیادی، جامعه زیان می‌کند. البته در حد معقول و متداول ایرادی ندارد. اما وقتی که همین‌طور مرتب پای رقابت و مسابقه به میان آمد، اصلاً

از حد خودش تجاوز می‌کند و به جاهای دیگر می‌رود. خطبه‌ی عقد 1370/4/20

مگر کسانی که با تجمل عروس و داماد می‌شوند خوشبخت‌ترند؟ چه کسی می‌تواند چنین چیزی را ادعا کند؟ این کارها جز این‌که یک عده جوان را، یک عده دختر را حسرت به دل کند و زندگی را بر این‌ها تلخ نماید، اگر نتوانستند آن‌ها را بگیری بگیری تا ابد حسرت به دل بمانند یا اصلاً نتوانند عروسی بگیرند. چیز دیگری نیست... تا آمدند دخترش را بگیرند، چون دستش خالی است، این دختر بماند توی خانه. این پسر دانشجو یا کارگر یا کاسب ضعیف، همین‌طور غیر متاهل بماند. خطبه‌ی عقد 1373/9/23

4. اسراف

برخی، اسراف می‌کنند. می‌ریزند و می‌پاشند. در این روزگار که فقرایی در جامعه هستند، کسانی هستند که اولیات زندگی هم درست در اختیارشان نیست، این کارها اسراف است، زیادی است، بیخود است. هر کس بکند خلاف است. خطبه‌ی عقد 1372/6/11

بعضی از مردم با این کاری که می‌شود با آن ثواب برد، گناه می‌برند. با اسراف‌هایی که می‌کنند، با خلاف‌هایی که انجام می‌دهند، با آمیختن این عمل حسن و حسنه به کارهای حرامی که انجام می‌دهند. حرام هم‌اش هم این نیست که محرم و نامحرم و این چیزها باشد. آنها هم البته حرام است، اما ریخت و پاش زیادی هم حرام است. اسراف حرام است. سوزاندن دل مردمی که ندارند در مواردی واقعاً حرام است. زیاده‌روی کردن، حرام و حلال کردن برای این‌که بتواند جهیزه‌ی دخترش را فراهم کند، اینها حرام است. خطبه‌ی عقد 1376/11/9

بنده راضی نیستم از کسانی که با خرج‌های سنگین و با اسراف در امر ازدواج، کار را بر دیگران مشکل می‌کنند. البته با جشن و شادی و مهمانی موافقیم ولی با اسراف مخالفیم. خطبه‌ی عقد 1374/5/24

5. خرید از مکان‌های معروف به گرانی

این دختر خانم‌ها که می‌خواهند جهیزه درست کنند، برای خرید اسباب سر عقد و جهیزه، توی این دکان‌های گران‌قیمت بعضی از جاهای تهران، آن محلات گران‌قیمت که معروف است - نمی‌خواهم البته اسم بیاورم - من می‌شناسم کجاهاست که دکان‌های معروف است به جنس گران، اصلاً طرف آنها پا نگذارند. بروند آن جاهایی که معروف به گرانی نیست. این‌طور نباشد که داماد بیچاره را دنبالشان راه بیندازند برای خرید عروس و خرید عقد. متأسفانه از این کارها می‌کنند. خطبه‌ی عقد 1372/3/19

6. هتل‌ها و سالن‌های پُرحر

این هتل‌ها و سالن‌ها و جشن‌های پُرحر را رها کنید. ممکن است توی یک سالنی هم کسی جشن بگذارد اما ساده، مانعی ندارد. من نمی‌خواهم بگویم حتماً، چون بعضی خانه‌هایشان جا ندارد یا امکاناتش را ندارند ولی اسراف نکنید. خطبه‌ی عقد 1373/10/27

عروسی و عقد و شادی چیز خوبی است. حتی پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله) هم برای دختر مکرمه‌ی خودشان مجلس عروسی گرفتند، شادی کردند و مردم شعر خواندند. زن‌ها دست زدند و خوشی کردند. اما نباید در این مجلس عقد و عروسی و اینها اسراف انجام بگیرد. یکی از اسراف‌ها همین مجالس عقد و عروسی گران‌قیمت است. در هتل‌ها، در این سالن‌های گران‌قیمت مجالس درست می‌کنند. مبالغ زیادی شیرینی و میوه و خوراکی حرام می‌شود، از بین می‌رود، روی زمین ریخته می‌شود و ضایع می‌گردد. برای چه؟ برای چشم و هم چشمی؟! برای عقب‌نماندن از قافله‌ی اسراف؟! خطبه‌ی عقد 1372/1/5

عروسی شیرین، آن عروسی‌ای نیست که توی آن خیلی خرج می‌شود و اسراف زیاد در آن می‌شود. عروسی شیرین، عروسی صمیمانه است. صمیمانه که بود، عروسی شیرین می‌شود. ولو مختصر باشد. یک اتاق دو اتاق توی خانه، قوم و خویش، دوست و آشنا و رفیق دور هم بنشینند، این می‌شود عروسی. این میهمانی‌های مفصل و سالن‌های آن‌جانی یا توی هتل‌ها، خرج‌های زیاد، جنس‌های گران برای مهمانی، اینها هیچ مناسب نیست. نمی‌گویم ازدواج را باطل می‌کند، نه! ازدواج درست است. اما اینها محیط جامعه و محیط زندگی را تلخ می‌کند. خطبه‌ی عقد 1377/9/12

مگر سابق که این سالن‌ها نبود، این چیزها نبود، توی دو تا اتاق کوچک جشن می‌گرفتند، مهمان‌ها می‌آمدند شیرینی می‌خوردند، ازدواج‌ها بی‌برکت‌تر از امروز بود؟ عزت دخترها مگر کمتر از امروز بود، حالا باید حتماً بروند توی این سالن‌های بزرگ. عیبی ندارد، من مخالفتی نمی‌کنم با این سالن‌ها. من با «تشریفات» مخالفم. حالا بعضی می‌روند توی هتل، از آن کارهای غلط است که لزومی ندارد. خطبه‌ی عقد 1376/7/30

بعضی خیال می‌کنند که تشریفات و توی هتل چنین و چنان رفتن، سالن‌های گران گرفتن، خرج‌های زیادی کردن، عزت و شرف و سربلندی دختر و پسر را زیاد می‌کند. نخیر عزت و شرف و سربلندی دختر و پسر به انسانیت و تقوی و پاکدامنی و بلندنظری آن‌هاست، نه به این چیزها... خطبه‌ی عقد 1375/5/11

7. لباس عروس گران‌قیمت

بعضی‌ها لباس عروس گران قیمت می‌خرند. نه! چه لزومی دارد. حالا لباس عروس می‌خواهند، بعضی‌ها لباس عروس را می‌روند کرایه می‌کنند. چه مانعی دارد؟ ننگ دارد؟ نه! چه ننگی؟ چه مانعی دارد؟ بعضی‌ها این را ننگ می‌دانند. ننگ این است که انسان یک پول گزافی بدهد، یک چیزی بخرد که یک بار آن را مصرف کند، بعد بیندازد دور. یک بار مصرف! آن هم با این وضعی که بعضی مردم دارند. خطبه‌ی عقد 1374/10/4

8. به رخ کشیدن ثروت‌ها

اگر چنانچه در ازدواج بحث مادیات عمده شد، این معامله‌ی عاطفی و روحی و انسانی تبدیل خواهد شد به معامله‌ی مادی. این معامله‌های گران، این جهیزیه‌های سنگین، این چشم و هم‌چشمی‌ها و این به رخ کشیدن ثروت‌ها و پول‌ها - که برخی از افراد غافل و بی‌خبر می‌کنند - ازدواج را در واقع خراب می‌کنند. لذاست که در شرع مقدس مستحب است مهریه کم گرفته شود که «مَهْرُ السَّنَةِ» مورد نظر است. خطبه‌ی عقد 1377/12/13

* ازدواج را آسان کنید

من به همهی مردم در سراسر کشور توصیه می‌کنم که ازدواج‌ها را آسان کنند. بعضی‌ها ازدواج را مشکل می‌کنند. مهریه‌های گران و جهیزیه‌های سنگین ازدواج را مشکل می‌کند... خانواده‌ی پسرها توقع جهیزیه‌های سنگین بکنند. خانواده‌ی دخترها برای چشم هم‌چشمی دیگران جهیزیه‌ها را و تشریفات را و مجالس عقد و عروسی را رنگین‌تر بکنند. چرا؟ اثر این را می‌دانید چیست؟ اثر این کارها این است که دخترها و پسرها بدون ازدواج در خانه‌ها می‌مانند، کسی جرات نمی‌کند به ازدواج نزدیک شود. خطبه‌ی عقد 1373/9/2

منبع / تسنیم

برچسب‌ها: [رهبر انقلاب](#) [1]

[آسیب‌های اجتماعی](#) [2]